

LIBRIS

We know
books

Naran Gheser

נרנג'ס

NaranGheser.eu

MISTICA EBRAICĂ

și Deschiderea Cerurilor

**„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt
care iese din gura lui Dumnezeu.”**

Deuteronom 8:3

Cuprins	5
INTRODUCERE	9
Abordare	13
Puterea literelor ebraice	16
Absența vocalelor în ebraica veche	18
Adevărata voință	18
PUTEREA PROFETICĂ	21
Natura și semnificația	21
Tipuri de profetie.....	23
Profetia în Orientul Mijlociu Antic și Israel	25
Orientul Mijlociu Antic.....	25
Originile și dezvoltarea profetiei ebraice.....	28
Profetia și literatura apocaliptică.....	33
Profetia și religia profetică în iudaismul post-biblic.....	34
Profetia în creștinism.....	36
Divinație și profetie în lumea elenistică	36
Noul Testament și creștinismul timpuriu.....	36
Mișcări profetice în creștinismul de mai târziu.....	39
Profetia în Islam.....	40
Doctrinile coranice ale profetiei	41
Doctrine teologice și filozofice de mai târziu	42
Figuri profetice după Muhammad.....	43
Profetia în alte religii.....	44
Mișcări și figuri profetice din Est	44
Mișcări și figuri profetice în religiile culturilor nealfabetizate	46
KABBALA PROFETICĂ	49
Abraham Abulafia	51
Ideologie și principii	52
Cum să devii un profet	54
DIVINAȚIE	59
Natura și semnificația	59

Structura divinației.....	61
Tipuri de divinație.....	63
Funcția divinației.....	65
Varietăți de divinație.....	67
Divinația inductivă.....	67
Divinația interpretativă.....	69
Divinația intuitivă.....	71
Urim și Tumim.....	72
Profetul, ca un mantic.....	72
Metode de prezicere a viitorului în Biblie.....	74
Divinația în Iudaism.....	78
HARTA MISTICĂ	
A SUFLETULUI.....	79
Eț Chaim.....	81
Creația.....	84
Niveluri ale ființei.....	85
Diviziunile sufletului.....	90
Sinele Superior: Sufletul Focului.....	96
Sinele Mijlociu: Sufletul Aerului.....	98
Sinele Inferior: Sufletul Apei și al Pământului.....	99
Cele patru lumi.....	101
Planurile existențiale.....	107
Sefer Yețirah.....	112
Căile înțelepciunii.....	114
TEHNICI PRELIMINARE	
Rugăciune preliminară.....	121
Explicație.....	121
Tip de practică.....	121
Curenții energetici.....	122
Activarea curentului ascendent.....	123
Activarea curentului descendent.....	123
Activarea concomitentă a curenților.....	124
Explicație.....	124
Tip de practică.....	125
Profetul Ilie.....	125

Profet	125
În literatura rabinică	128
Mistic.....	128
Elijah	129
Stâlpul Central Mistic	131
CUBUL UNIVERSAL	135
Cartea Formării	136
Construirea Cubului Spațial	138
Dimensiunile conștiinței și structura experienței umane.....	139
Metafora spațiului psihologic	141
Elementele spațiului simbolic	142
MISTICĂ	147
Meditația pe litere.....	147
Formarea literelor.....	148
Ṭeruf – ַרַרַר.....	150
Sfera elohimică.....	152
Meditația Ṭeruf	154
1 – Din prima până în a 22-a zi:	154
2 – Din a 23-a până în a 44-a zi:	156
3 – Din a 45-a până în a 50-a zi:	156
4 – Din a 50-a zi:.....	157
NUMEROLOGIE	159
Gematria.....	159
Corelații biblico-numerologice.....	161
Metode gematrice.....	161
Standard – Mispar Hechrachi.....	161
Mispar Gadol	162
Mispar Siduri	163
Mispar Katan.....	163
Mispar Shemi	164
AtBaş	165
Numerologia română.....	167
Metoda restului.....	169
Tabele de corespondență	171

Gematrie aplicată.....	173
Calculul influențelor relaționale.....	173
Calculul unei combinații relaționale.....	174
Rădăcina nume-prenume.....	175
Optimizarea unei date	176
ARBORELE PERSONAL	179
Valoarea sefirelor	179
22 de căi	181
Arborele Vieții personal	183
Numărul personal	183
Gematrie Eț Chaim	184
Arborele Tikun	187
Gematria Eț Tikun.....	188
Interpretare.....	189
Alte analize și structuri.....	191
Analiză firmă, organizație	191
Compatibilitate pentru grupuri.....	192
Optimizarea unei date	192
Analiză anuală.....	192
Diverse	193
RITUALURI ȘI PROCEDURI	195
Rugăciunea lui Solomon.....	195
Pecetea Binecuvântării Universale	196
Ritualul celor 22 de litere	202
Ustensile.....	203
Elohim - אלהים	206
Momentul potrivit.....	210
Pregătire.....	211
Consacrarea cercului.....	212
Activarea literelor	216
Încheiere	217
Noaptea.....	217
Versetele pe litere.....	217
DICȚIONAR.....	233
CORRESPONDENȚE	239

Deși profetia este, probabil, cel mai frecvent asociată cu iudaismul și creștinismul, ea se găsește în toate religiile lumii, atât în cele antice, cât și în cele moderne.

În sensul său mai restrâns, termenul „profet” se referă la o persoană inspirată, care crede că i-a fost trimis un mesaj de sus, de la Divinitate. El este, în acest sens, purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu. Într-un sens mai larg, cuvântul se poate referi la oricine rostește voința unei zeități, adesea constatată prin viziuni, vise sau tragere la sorti; voința zeității poate fi rostită și într-un cadru liturgic. Profetul, astfel, este adesea asociat cu preotul, șamanul, prevestitorul și misticul.

Natura și semnificația

O caracteristică principală a conștiinței de sine profetice este conștientizarea unei chemări, care este privită drept legitimarea profetului. Acea chemare este văzută ca venind, în cele din urmă, de la o zeitate și, prin intermediul unui vis, o viziune sau o audiție, sau prin mijlocirea altui profet. Chemarea profetului evreu Ieremia a fost sub forma unei viziuni, în care i s-a spus de către Dumnezeu că fusese deja ales să fie profet înainte de a se naște (Ieremia 1:5). Când chemarea Divinității este mediată printr-un profet, care este stăpânul unui grup profetic sau un urmaș individual, o astfel de chemare poate fi văzută ca un mandat. Mai mult, o astfel de mediere înseamnă că spiritul maestrului profet a fost transferat simultan discipolului. În cazul profețiilor de cult, cum ar fi profeții zeilor Baal și IHVH din Canaanul Antic, chemarea poate fi privită ca un mandat al cultului.

Profeții erau adesea organizați în bresle, în care își primeau pregătirea. Breslele erau conduse de un maestru profet, iar membrii acestora se puteau distinge de alți membri ai

societății lor prin ținută, cum ar fi o manta specială, sau prin semne fizice sau estetice, cum ar fi chelie, un semn pe frunte sau cicatrici.

Natura profetiei poate fi dublă: fie inspirată, prin viziuni sau audiții revelatorii, fie dobândită, prin învățarea anumitor tehnici. În multe cazuri, sunt prezente ambele aspecte. Scopul învățării anumitor tehnici profetice este de a ajunge la o stare extatică, în care să poată fi primite revelații. Această stare poate fi atinsă prin utilizarea muzicii, dansului, tobelor, mișcării corporale violente și autolacerării. Profetul extatic este privit ca fiind plin de spiritul divin, iar în această stare Divinitatea vorbește prin el. Oracolele extatice, prin urmare, sunt rostite de profet, în general, la persoana întâi singular, într-un stil scurt, ritmic.

Faptul că profetii care folosesc tehnici extatice au fost numiți nebuni se explică prin descrierile pierderii controlului asupra lor atunci când sunt „posedați” de entități. Profetii aflați în transă extatică au experimentat adesea senzații de transmigrare corporală, la fel ca profetul evreu Ezechiel, din secolul al VI-lea î.Hr., și fondatorul Islamului, din secolele VI-VII e.n., Muhammad. Astfel de profeti sunt apreciați de coreligionari ca având o predispoziție pentru astfel de senzații neobișnuite.

Funcțiile profetului și ale preotului se suprapun câteodată, deoarece preoții îndeplinesc uneori o funcție profetică, rostind un oracol al unei zeități. Un astfel de oracol servește adesea ca parte a unei liturghii, ca atunci când slujitorii sau preoții din bisericile creștine moderne citesc texte scripturale care încep cu proclamația „Așa vorbește Domnul”. Preotul, în acest caz, îndeplinește funcția profetică a cultului. Nu numai rolurile profetului și preotului se suprapun, ci și rolurile profetului și șamanului. Un șaman își amintește rareori mesajul pe care l-a transmis când a fost posedat, în timp ce profetul își amintește întotdeauna ce i s-a întâmplat și ce a „auzit”.

Ghicitorul, uneori comparat cu profetul, realizează arta preoțească a prezicerii. Artă sa este de a augura viitorul pe baza cunoștințelor ascunse deslușite aproape oriunde, ca în constelații, în zborul păsărilor (auspicii), în măruntaiele animalelor de sacrificiu (haruspiciu), în mâini (chiromanție), la tragere la sorți (cleromanție), în flăcările jertfelor arzătoare (piromanție) și în alte asemenea domenii de cunoștințe speciale.

Misticii și profeții sunt de natură similară, prin aceea că ambii pretind o intimitate specială cu Divinitatea. În timp ce multe tradiții religioase susțin că misticul se străduiește pentru o unire cu Divinitatea, care uzurpă controlul asupra egoului său, profetul nu pierde niciodată controlul asupra egoului său. Ocazional, misticii au transmis mesaje de la Divinitate, acționând astfel în rolul unui profet, și au fost cunoscuți ca folosind transe extatice pentru a ajunge în lumea divină sau sacră (de exemplu, mulți sfinți romano-catolici și sufiți, misticii islamici).

Tipuri de profeție

Tipurile de profeție pot fi clasificate pe baza inspirației, comportamentului și funcției. Profeții divinatori includ văzătorii, dătătorii de oracole, ghicitori și pe toți cei care prezic viitorul sau spun Voința Divină în declarații oraculare prin instrumente, vise, telepatie, clarviziune sau viziuni primite în starea frenetică de extaz. Previziunile și prezicerile pot fi însă și rezultatul inspirației sau al bunului simț, prin observarea inteligentă a situațiilor și evenimentelor, deși interpretate din punct de vedere religios.

De o importanță largă pentru comunitatea religioasă este profetul de cult, sau preotul-profet. Sub mandatul cultului, preotul-profet, care poate fi un preot obișnuit, face parte din personalul preoțesc al unui sanctuar, iar datoria lui este

să pronunțe cuvântul divin oracular la momentul potrivit al unei liturghii. Ca atare, el este un profet „instituțional”. Diferența dintre un profet de cult și un profet în sensul clasic este că acesta din urmă a experimentat întotdeauna o chemare divină, în timp ce profetul de cult, pronunțând cuvântul Divinității sub mandat cultic, își repetă mesajele într-un moment special al ritualului. Din cauza caracterului atemporal al activității cultice, totuși, de fiecare dată când profetizează, mesajul său este privit ca nou.

Profeții misionari sau apostolici sunt cei care susțin că adevărul religios revelat lor este unic, numai pentru ei înșiși. Astfel de profeți dobândesc o mulțime de discipoli care acceptă că învățăturile lor dezvăluie adevărata religie. Rezultatul acestui tip de acțiune profetică poate duce la o nouă religie, ca în cazurile lui Zarathustra, Iisus și Muhammad. În acest tip ar trebui să fie incluși și fondatorii multor secte religioase moderne.

Un alt tip de profet este cel reformativ sau revoluționar, privind spre trecut și viitor, strâns legat de tipul restaurator sau purificator, privind spre trecut ca ideal. Cele mai bune exemple sunt profeții clasici din Biblia ebraică, Vechiul Testament (de exemplu, Amos și Ieremia). Mulți dintre acei așa-numiți profeți literari lucrau la reformarea religiei lui Yahve, încercând să o elibereze de moștenirea ei canaanită. În lumea arabă, Muhammad este inclus în această categorie. Simpatia socială găsită printre astfel de profeți își are rădăcinile în conștiința lor religioasă. Ceea ce ar fi putut fi predicat drept reformă religioasă, a luat deseori forma unei reforme sociale. Acest tip de profetie se găsește și în India, și Africa, unde profeții din timpurile moderne au apărut pentru a restaura sau purifica vechile forme religioase tribale, precum și obiceiurile și legile care își aveau sursele în viața religioasă precolonială mai veche. Multe dintre aceste mișcări au devenit revoluționare nu numai prin forța logicii, ci și prin forța presiunii sociale și politice.

Deși pot exista mai multe categorii de profeții, potrivit savanților, nicio linie de demarcație nu face diferență între aceste tipuri distincte. Orice profet poate fi atât predictiv, cât și misionar, extatic, precum și reformator.

Profeția în Orientul Mijlociu Antic și Israel

Orientul Mijlociu Antic

În Egiptul Antic, profeția carismatică aparent nu era obișnuită și nu a avut loc, deși profeția instituțională era de cea mai mare importanță, deoarece era considerat că viața depinde de ceea ce spuneau zeii. Unele texte antice conțin ceea ce uneori a fost privit ca enunțuri profetice, dar acestea sunt mai des considerate a fi produsul unor înțelepți, care cunoșteau bine tradițiile și istoria egipteană. Printre înțelepții egipteni se credea că evenimentele istorice urmăresc un tipar, care putea fi observat și ale cărui legi puteau fi deslușite. Astfel, vremurile grele s-au crezut întotdeauna a fi urmate de vremuri de prosperitate, iar predicțiile au fost făcute în consecință.

În textele egiptene mantice, divinatorii, există zicători profetice, dar preocupările specifice ale acestor texte sunt mai mult politice decât religioase. Unele sunt fictive și se consideră că mulți au fost profeți după ce evenimentul a avut deja loc. Textul din papirus, „Protestele țăranului elocvent”, este considerat de unele autorități ca o profeție, întrucât țăranul este nevoit să țină discursuri, spunând: „Nu va tăcea cel pe care l-ai silit să vorbească”. Acea constrângere de a vorbi în numele Divinului este numită de unii savanți „condiția profetică”.

Într-un text hitit, regele Mursilis al II-lea menționează prezența profeților, dar nu există informații despre tipul profeției. Mai informative sunt textele din Mari (Tall al-Ḥarīrī,

secolul al XVIII-lea î.Hr.) din nord-vestul Mesopotamiei, unde au fost descoperite unele paralele izbitoare cu profetia ebraică. Profetii Mari – despre care se crede că sunt inspirați – au rostit cuvântul zeului Dagon, la fel cum profetii israeliți au rostit cuvântul lui Yahve.

În Mari, cele două cuvinte-cheie pentru „profet” sunt *muhhum*, „extatic”, și *āpilum*, „cel care răspunde”. Ambele pot fi legate de cult, dar există incidente care indică faptul că *muhhum* nu era legat de cadrul cultului, ci și-a primit mesajul într-o revelație directă de la zeul său; *āpilum* a acționat de obicei în cadrul unui grup de colegi profeti. Multe dintre spusele lor sunt de natură politică, dar există și oracole care se ocupă de datoria regelui de a-i proteja pe cei săraci și nevoiași, indicând faptul că o dimensiune etică a fost prezentă printre profetii Mari. Mesajele pot conține, de asemenea, admonestări, amenințări, muștrări, acuzații și predicții fie despre dezastru, fie despre noroc.

Textele Mari sunt importante în istoria profetiei, deoarece dezvăluie că profetia inspirată din Orientul Mijlociu Antic datează cu 1.000 de ani înainte de Amos și Osea (secolul al VIII-lea î.e.n.) în Israel. Din Mesopotamia există dovezi ale *mahhu*, „cel frenetic”, cunoscut în textele sumeriene drept *lú-gub-ba*. Se menționează, de asemenea, câțiva profeti care au vorbit regilor asirieni, iar mesajul lor este uneori introdus cu clauza „Nu vă temeți”. Sunt cunoscute și textele de auguri, prevestiri, care conțin promisiuni sau predicții. Într-unul dintre textele *maqlu*, „jurământ”, în care un preot *āšipu* este trimis de zeul său, zeitatea întreabă mai întâi: „Pe cine să trimit?”

Baru, un preot divinator sau astrologic, a declarat Voința Divină prin semne și simboluri și astfel este considerat de unii a fi fost un profet. Deși ar fi putut avea viziuni, el nu era, de fapt, un extatic. Arta divinației a devenit foarte elaborată în decursul timpului și a necesitat o perioadă lungă de pregătire.